

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka a soudců Mgr. Heleny Nutilové a JUDr. Michala Hájka, Ph.D., ve věci

žalobce: J. Z.

zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Čermákem
sídlem Na Sadech 21, České Budějovice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**
sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2024, č. j. KUJCK 116568/2024,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepriznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a stručný obsah žaloby, vyjádření žalovaného

1. Shora uvedeným rozhodnutím žalovaný postupem dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové správní rozhodnutí Městského úřadu Strakonice ze dne 22. 8. 2024, č. j. MUST/037148/2024/OD/kop. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným „ze

Shodu s prvopisem potvrzuje A.Z.

spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích v aktuálním znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 27.2.2024 v době okolo 12:32 hodin ve Strakonících, na pozemní komunikaci ulice Katovická, ve směru od obce Katovice do centra obce Strakonice, řídil motorové vozidlo tovární značky RAM RAM 1500, registrační značky X, kdy v rozporu s ust. § 4 písm. c), ve spojení s ust. § 70 odst. 2 písm. d) zákona o silničním provozu, nezastavil při průjezdu světelnou křižovatkou u OD Kaufland před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“ na signál se žlutým světlem „Pozor!“

2. Správní orgány při svém rozhodování vycházely z videozáznamu pořízeného hlídkou Policie ČR, který zachytil průjezd vozidla křižovatkou na žlutý signál. Záznam dle nich prokázal, že v době rozsvícení žlutého světla se vozidlo nenacházelo v takové blízkosti křižovatky, aby nemohlo bezpečně zastavit. Správní orgány zamítly argumentaci žalobce o nemožnosti bezpečně zabrzdit s ohledem na rychlost a hmotnost vozidla, s odkazem na § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb, o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění, který ukládá řidiči povinnost přizpůsobit rychlost jízdy tak, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled. Dále správní orgány konstatovaly, že řidič má předvídat změnu světelné signalizace a adekvátně na ni reagovat; vozovka byla zcela suchá, nepanovaly zhoršené klimatické/viditelnostní podmínky.
3. Žalobou ze dne 28. 11. 2024 žalobce navrhuje, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
4. Dle žalobce **nebyl skutkový stav zjištěn bez důvodných pochybností** tak, jak vyžaduje § 3 správního řádu a s ním související porušení § 50 odst. 3 správního řádu (povinnost zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu).
5. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 12. 2010, č. j. 4 Ads 44/2010-132, a též na rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011-48, podle nichž jsou správní orgány povinny důkladně zjistit skutkový stav a zkoumat okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného z přestupku.
6. Žalobce namítá, že správní orgány nezajistily znalecký posudek nebo odborné vyjádření znalce z oboru dopravy a neprovedly dostatečné místní šetření (výpočet brzdné dráhy, reakční doby aj.). Žalobce je přesvědčen, že nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí a chybějící skutková zjištění způsobují jeho nepřezkoumatelnost. Správní orgány vzaly za základ rozhodnutí skutkový stav, jenž je v rozporu s realitou a vyžaduje zásadní doplnění.
7. Ve vztahu ke skutkové podstatě daného přestupku žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 7 As 86/2014-27, s tím, že při rozsvícení žlutého světla dle § 70 odst. 2 písm. d) zákona o silničním provozu je povinností řidiče zastavit vozidlo před křižovatkou, ledaže je již tak blízko, že bezpečné zastavení není možné. V takovém případě může pokračovat v jízdě.
8. Co se týče skutkového stavu, žalobce namítá a popisuje, že signál žlutého světla se rozsvítil na přelomu 4. a 3. sekundy, přičemž on nereagoval brzděním, protože vyhodnotil, že by vozidlo nestihl bezpečně zastavit. Podle žalobce je zásadní, v jaké vzdálenosti (přesně 39,8 m, či 41 m dle policie) od křižovatky byl v okamžiku rozsvícení žlutého světla. Policie

vycházela z hodnoty 41 m, žalobce naměřil 39,8 m a zdůrazňuje, že po odečtení délky jeho vozidla a započítání reakční doby (1–2 s) plus brzdné dráhy (cca 42 m) již nebylo možné bezpečně zastavit. Žalobce má za to, že prudkým bržděním by ohrozil vozidla za sebou, plynulost provozu a případně i své zdraví (prudké brždění), což je v rozporu s § 4 písm. a) zákona o silničním provozu (povinnost neohrožovat zdraví či majetek).

9. Žalobce se domnívá, že i když mohou být formální znaky přestupku naplněny, **není naplněna materiální stránka** (společenská škodlivost). K tomu žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2011, sp. zn. 5 As 10/2011, ze dne 29. 8. 2014, sp. zn. 5 As 4/2013, z nichž dle žalobce plyne, že není přestupkem jednání formálně naplňující znaky skutkové podstaty, avšak chybí protiprávnost či společenská škodlivost. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, sp. zn. 7 Afs 27/2008, dle žalobce vyplývá, že i správní delikty podléhají principům trestního práva v širším smyslu, a proto je vždy nutné zkoumat materiální stránku. Rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2012, sp. zn. 5 As 106/2011 podle žalobce plyne, že jednání bez narušení či ohrožení společenského zájmu není přestupkem.
10. **Žalovaný ve svém vyjádření** ze dne 8. 1. 2025 setrval na odůvodnění správních rozhodnutí, opakovaně tímto způsobem argumentoval a navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

II. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších zákonů, dále jen „s. ř. s.“).
12. Krajský soud rozhodl bez jednání (§ 51 s. ř. s.).
13. Žaloba není důvodná.
14. Podle § 70 odst. 2 písm. d) zákona o silničním provozu platí, že *při řízení provozu na křižovatce znamená pro řidiče signál se žlutým světlem „Pozor!“ povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, „Příčná čára souvislá se symbolem Dej přednost v jízdě!“ a „Příčná čára souvislá s nápisem STOP“, a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením; je-li však toto vozidlo při rozsvícení tohoto signálu již tak blízko, že by řidič nemohl vozidlo bezpečně zastavit, smí pokračovat v jízdě. Svítí-li světlo tohoto signálu přerušovaně, nejde o křižovatku s provozem řízeným světelnými signály.*
15. Na prvním místě se krajský soud zabýval tím, zda jsou obě správní rozhodnutí přezkoumatelná a dospěl k závěru, že ano. V souladu s § 68 odst. 3 správního řádu je z nich zřejmé, jak správní orgány rozhodly, na základě jakých úvah a podkladů, stejně tak se správní orgány vypořádaly s žalobcovými námitkami. Požadavek náležitého odůvodnění rozhodnutí soudu nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každý jednotlivý argument (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-130, či ze dne 12. 3. 2024, č. j. 4 Afs 119/2022-47, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10; rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz). Postačí, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví vlastní ucelenou argumentaci, v jejíž konkurenci námitky jako celek neobstojí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, či ze dne 5. 4. 2023, č. j. 6 Afs 384/2021-31). Nesouhlas žalobce s odůvodněním a závěry správních rozhodnutí nezpůsobuje jejich

nepřezkoumatelnost (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013-30, ze dne 29. 4. 2010, č. j. 8 As 11/2010-163 atd.). Z obou správních rozhodnutí je zřejmé, jak se správní orgány vypořádaly se vznesenými námitkami. Je z nich také patrné, z jakých důvodů a důkazů dovozují zjištěný skutkový stav, z jakého důvodu měly další dokazování za nadbytečné.

16. Je nespornou skutečností, že žalobce k signálu žlutým světlem nezastavil vozidlo před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“. Tato skutečnost plyne z videozáznamu pořízeného hlídkou policie a žalobce ji ani nezpochybňuje. Žalobcova argumentace míří k tomu, zda jeho vozidlo bylo při rozsvícení tohoto signálu již tak blízko, že by žalobce jako řidič vozidla nemohl toto vozidlo bezpečně zastavit, s čímž citované ustanovení zákona pojí možnost pokračovat v jízdě. Viz následující dva snímky z videozáznamu; první snímek zachycuje okamžik rozsvícení žlutého signálu, druhý snímek rozsvícení červeného signálu, časový odstup snímků jsou 3 vteřiny (černé vozidlo – pick-up žalobce).

Videozáznam hlídky policie

(Zdroje: videozáznam založený ve správním spise; snímky pořízeny při zpomaleném přehrávání pro vyšší přesnost)

17. Žalobce ve správním řízení namítal, že s ohledem na rychlost svého vozidla 50 km/h, reakční dobu 1 vteřiny během které ujede vozidlo 14 m a váhu vozidla cca 3 tuny by potřeboval delší úsek k bezpečnému zastavení, než který do hranice křižovatky zbýval. Pokud by intenzivně brzdil, jednak by nedobrzdl, jednak by ohrozil další účastníky silničního provozu i přímo v křižovatce (podání ze dne 20. 5. 2024). Při ústním jednání před správním orgánem poté žalobce uvedl, že s ohledem na reakční dobu 2 vteřiny, při kterých vozidlo při 50 km/h ujede cca 30 m, pak samotná brzdná dráha je cca 14 m. „Celková brzdná dráha, včetně reakční doby je při rychlosti vozidla 50 km/h přibližně 42 metrů, a to při běžné hmotnosti vozidla. V případě těžších vozidel, kdy vozidlo obviněného má hmotnost přibližně 3 tuny, je tato brzdná dráha ještě o něco delší.“ K tomu žalobce dodal, že by měl za to, že jeho vzdálenost od hranice křižovatky

Shodu s prvopisem potvrzuje A.Z.

byla menší než 42 m, z opatrnosti navrhuje zpracování odborného vyjádření s výpočty, případně místní šetření. K tomu žalobce přiložil kalkulačku brzdné dráhy z webu rychlekalkulacky.cz při rychlosti 50 km/h, reakční čas 2 s, suchá silnice, brzdná dráha 41,86 m, brzdá dráha bez reakční doby 14 m. Správní orgány s poukazem na skutečnost, že stávající důkazy (zejména detailní videozáznam) dostatečně objasňují zásadní okolnost, tj. zda mohl žalobce bezpečně zastavit, neakceptovaly návrhy žalobce na doplnění dokazování.

18. Ustálená judikatura správních soudů vychází z toho, že povinnost zjišťovat skutkový stav stran skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že deliktního jednání se obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (více srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 As 46/2005-55, ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68).
19. Dle § 3 správního řádu poté nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. V přestupkovém řízení je tedy správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, což vyjadřuje zásadu materiální pravdy, podle které správní orgán opatřuje potřebné podklady pro vydání rozhodnutí, z úřední povinnosti, zjišťuje všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného, jakož i provádí důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Správní orgán hodnotí důkazy podle své úvahy; každý důkaz jednotlivě a všechny ve vzájemné souvislosti (viz § 3, § 50 a § 52 správního řádu).
20. Závěr o spáchání přestupku musí být podložen vyhodnocením obsahu a věrohodnosti provedených relevantních důkazů. Žalobce lze shledat vinným ze spáchání předmětných přestupků pouze tehdy, pokud provedené důkazy po jejich vyhodnocení vytvoří dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, které, nahlíženy jako celek, nemohou vést k jinému závěru, než že se žalobce vytýkaného přestupku skutečně dopustil. Nebude-li možno provedené relevantní důkazy takto vyhodnotit, zůstane pochybnost, zda se žalobce skutečně vytýkaného protiprávního jednání dopustil, a v takovém případě jej nelze shledat vinným ze spáchání přestupku.
21. Těmito povinnostem správní orgány dle závěru krajského soudu dostály.
22. Správní orgány vycházely ze skutečnosti, že signál se žlutým světlem se objevil ve chvíli, kdy se vozidlo žalobce nacházelo na třetí směrové šípce od souvislé příčné čáry u signalizačního zařízení, na vozidle se neobjevila brzdová světla (tj. žalobce nebrzdil) a vozidlo plynule projelo pod signalizačním zařízením. Dle správních orgánů se jednalo o vzdálenost, ve které žalobce měl a mohl zareagovat a vozidlo zastavit, neboť tato vzdálenost byla dostatečná pro bezpečné zastavení vozidla, vozovka byla suchá. Dle videozáznamu nehrozilo ohrožení jakéhokoli účastníka silničního provozu. To vše za situace, ve které žalobce měl průjezdu křižovatkou věnovat zvýšenou pozornost, měl si být vědom možnosti změny světelné signalizace a tomu měl přizpůsobit i rychlost vozidla. Žalovaný rovněž poukázal na § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu, dle kterého platí, že *rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.*

23. Krajský soud se se závěry a hodnocením správních orgánů ztotožňuje. Jak plyne i z judikatury Nejvyššího správního soudu, „každý řidič si musí být vědom toho, že při průjezdu křižovatkou nebo i před tím může dojít ke změně světelné signalizace. Musí proto být připraven na tuto změnu adekvátně a bezprostředně reagovat. Změna zeleného světla (Volno!) na žluté světlo (Pozor!) a na následující červené světlo (Stůj!) není nic neobvyklého ani nahodilého. Jde o zcela běžnou dopravní situaci. Řidič ji musí předvídat a tomu musí přizpůsobit způsob a rychlost jízdy (průjezdu křižovatkou).“ (rozsudek ze dne 24. 7. 2014, č. j. 7 As 86/2014-27).
24. Tvrdí-li žalobce, že jel rychlostí 50 km/h (což však jeho další tvrzení popírají, viz následující odstavec) a nemohl své vozidlo bezpečně zastavit, jedná se pouze o jeho tvrzení, kterým, bylo-li by pravdivé, by žalobce připustil možné porušení patřičné obezřetnosti řidiče tak, jak je vyložena v předcházejícím odstavci. Nicméně rychlost vozidla žalobce žádným způsobem neprokazuje, stejně tak neprokazuje ani další jím tvrzené skutečnosti, na jejichž základě staví svoji obranu. Zcela přitom přehlíží shora vyložené povinnosti řidiče. Nicméně v pořízeném videozáznamu neshledává krajský soud žádnou oporu pro to, že by na žalobce dopadala zákonem stanovená výjimka pro možnost pokračovat v jízdě. Obsah videozáznamu naopak poskytuje oporu pro závěry správních orgánů, včetně jejich závěrů o nadbytečnosti dalšího dokazování. Žalobce tak dle krajského soudu nepředkládá relevantní alternativní verzi skutkového děje tak, aby došlo ke zpochybnění závěrů správních orgánů. To vše s přihlédnutím k tomu, že situace žalobce může být v rámci hodnocení jeho průjezdu křižovatkou vnímána jako hraniční.
25. Na věci nic nemění ani námitka žalobce, že hrot šipky, u které se jeho vozidlo nacházelo, je 39,8 m od hranice křižovatky, nikoli 41 m, jeho vozidlo je přitom dlouhé 6,2 m a ke křižovatce proto zbývalo 33,6 m. Jedná se o tvrzení, které žalobce krajskému soudu žádným způsobem nedokládá. Má-li tato tvrzení krajský soud na tomto místě přijmout, znamená to, že vozidlo žalobce jelo rychlostí 40,32 km/h (při využití všeobecně známých vzorců – notorií; rychlost = dráha / čas; tedy $11,2 \text{ m/s} = 33,6 \text{ m} / 3 \text{ s}$; poté $11,2 \text{ m/s} * 3,6 = 40,32 \text{ km/h}$), což popírá žalobcovo tvrzení o tom, že jel 50 km/h. Rozdíl cca 10 km/h rychlosti by měl v této situaci obecně zásadní vliv na možnost zastavení vozidla. Ze samotného videozáznamu pak tím spíše v tomto kontextu plyne, že pokud by žalobce věnoval patřičnou pozornost světelným signálům, jejichž změnu měl a mohl předvídat, měl dostatek prostoru pro to, aby na hranici křižovatky zastavil. Ze samotného videozáznamu není zřejmé, že žalobce by jel tak rychle, aby tak učinit nemohl. Doba od žluté do červené barvy je dle času záznamu 3 vteřin tak, jak soud uvedl již výše.
26. Co se týče otázky zavinění, správní orgány vyšly z formálně materiálního pojetí přestupku, ze kterého vychází současná koncepce přestupkového práva. Za přestupek je považováno takové zaviněné jednání fyzických nebo právnických osob, které naplňuje formální znaky stanovené v zákoně, přičemž jde o takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti, byť i v nepatrné míře. Lze tedy vycházet z předpokladu, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Tento předpoklad by však nenastal za situace, kdy se k jednání, jež naplnilo formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti. V takovém případě by nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku a jednání by tak nemohlo být za přestupek označeno. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012,

č. j. 7 As 137/2011-52). Krajský soud konstatuje, že žalobce nenamítal žádné okolnosti, které by snižovaly společenskou škodlivost jednání řidiče vozidla, a proto stačilo, pokud vyšly správní orgány z toho, že základní míra škodlivosti, a tedy materiální znak přestupku byly naplněny, neboť byly naplněny formální znaky přestupku. Námitka nehodnocení materiálního znaku přestupku je tedy nedůvodná.

III. Závěr a náklady řízení

27. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 20. února 2025

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jířík v.r.
samosoudce